

ב"ה

פרשת וישב

וישב יעקב
"ביקש יעקב לישב בשלוה" רש"י
בראשית לז, א.

עשר שנים יֵשֵׁב יַעֲקֹב בַּשְּׁלוּהַ

בהתחלת הפרשה נאמר: "וישב יעקב", ודרשו חז"ל^[1]: "ביקש יעקב לישב בשלוה".

והנה, הפירוש^[2] ד" לישב בשלוה" אינו רק בנוגע למנוחה מ"צרת לְכֹן" ו"צרת עֲשׂוּ", אלא גם - ובעיקר - בנוגע לתכלית השלימות דשלוה ושלום, שאז תהיה תכלית השלימות ד"פדה בשלום נפשי".

ועל דרך המבואר בדרושי פרשת וישלח^[3] (דמיניה אזלינן) שיעקב מצדו היה מוכן כבר לגאולה השלימה - "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"^[4], שלימות בירור העולם ("ברבים היו עמדי"), אלא ש"הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי"^[5]. ומזה מובן גם בנדון דידן, ש"ביקש יעקב לישב בשלוה", קאי על אמיתת הענין דשלוה ושלום, בגאולה העתידה.

זוהי איפוא ההוראה שלמדים מפרשת וישב - שיהודי צריך לעשות את כל התלוי בו כדי "לישב בשלוה", היינו, לעשות את כל התלוי בו לבוא לשלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי" - בגאולה העתידה, על ידי העבודה ד"ברבים היו עמדי" - הן בנוגע לבני ישראל והן בנוגע לעולם כולו.

מאמר המוסגר: בודאי יהיו כאלו שיטענו שמדברי חכמינו ז"ל "ביקש יעקב לישב בשלוה" מוכח להיפך, והראיה - שבקשתו של יעקב לא נתקיימה בפועל, שהרי "קפץ עליו רוגזו של יוסף".

אמנם, טענה זו יסודה ב"טעות" בפשוטו של מקרא: כאשר "ביקש יעקב לישב בשלוה" — נתמלאה בקשתו, ואכן ישב בשלוה משך כמה שנים, שהרי: מאז שנולד יוסף עד שבא יעקב לארץ כנען עברו שמונה שנים -

שש שנים שעבד בצאן לבן לאחרי שנולד יוסף, ושתי שנים בדרך בשובו מבית לבן^[6], והמאורע דמכירת יוסף, "קפץ עליו רוגזו של יוסף" היה בהיות יוסף בן שבע עשרה שנה, ובמשך הזמנים שבינתיים (בין שנת השמונה לשנת השבע עשרה של יוסף) - ישב יעקב בשלוח.

ויש להוסיף בזה: ובהקדים - תמיהה גדולה: היתכן שלא נתקיימה תפלת יעקב הקודמת ל"וישב גו" (שהרי להבן חמש גלוי שלא גרם החטא)?! ולתרץ תמיהה זו - בהכרח לומר שאכן נתקיימה תפלתו, וישב בשלוח לא רק מספר שנים בלבד, אלא תקופה שלימה - עשר שנים, כפי שכבר למדנו^[7] שישבת עשר שנים בארץ כנען נחשבת לתקופה שלימה.

ואף שלפי חשבון הנזכר לעיל אין עשר שנים (שלימות) - יש לומר שאין השנים מדוייקים מיום ליום (ועל פי זה מתורץ פירוש רש"י על הפסוק^[8] "ויגדלו הנערים" - "שנעשו בני שלש עשרה", ולא בני חמש עשרה^[9]).

...דהנה, אף על פי שכאשר "ביקש יעקב לישב בשלוח", נתמלאה בקשתו רק למשך זמן, ולא בתכלית השלימות, שהרי לא היתה הגאולה השלימה תיכף ומיד - הרי הסיבה לכך אינה אלא מפני שהתערבו ענינים צדדיים כו', שכן, יעקב מצדו היה מוכן לגאולה השלימה לאחרי שסיים את עבודת הבירורים בבית לבן, ואפילו לאחרי העיכוב ד"הילדים רכים גו" - היה מספיק עיכוב של שנים ספורות בלבד כדי להשלים את כל עבודת הבירורים, כך שהיו יכולים לבוא מיד למצב ד"לישב בשלוח" בגאולה השלימה,

...אלא שמסיבות שונות (עשרים ושתיים שנה שלא קיים מצות כיבוד אב^[10] וכיוצא בזה) - "קפץ עליו רוגזו של יוסף", וכתוצאה מזה - כללות הענין דגלות מצרים, וכל הגלויות שלאחרי זה:

אמנם, בימינו אלו, לאחרי שכבר עברו ריבוי שנים מאז שאמרו בגמרא^[11] ש"כלו כל הקיצין, ובפרט לאחרי הבטחתו של אדמו"ר האמצעי^[12] שכבר יצאו ידי חובת כל הענינים דחבלי משיח כו', ועל אחת כמה וכמה לאחרי דבריו של כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו^[13], שלא נשאר לנו אלא "לצחצח את

הכפתורים!... - הרי בודאי שיכולים לבוא תיכף ומיד לגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיה שלימות הענין
ד"לישב בשלוה".

קטע משיחת ש"פ וישב, כ"א כסלו, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ה ח"ב ע' 894.

- [1] ב"ר ספ"ד, ג. הובא בפרש"י פרשתנו לז, ב.
[2] ראה גם לקו"ש חט"ו ע' 316.
[3] תו"א ותו"ח ר"פ וישלח.
[4] עובדיה א, כא. וראה פרש"י וישלח לג, יד.
[5] וישלח שם, יג.
[6] פרש"י פרשתנו לז, לד.
[7] פרש"י לך לך טז, ג.
[8] תולדות כה, כז.
[9] ראה לקו"ש ח"ה ע' 70-369, וש"נ.
[10] מגילה יז, א פרש"י (ישן) ס"פ תולדות. פרשתנו לז, לד.
[11] סנהדרין צז. ב.
[12] שערי תשובה ח"א בתחלתו - ספ"ה (ה, ב).
[13] שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה